

pflege M. 12, 100 = Buāg. P. 4, 22, 45.

दाडप (द० + प) m. N. pr. eines Mannes gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

दाडपत्तक (द० + पत्त) m. eine best. Bewegung der Hände Verz. d. Oxf. H. 202, a.

दाडपोम्रुल m. Thirsteher ÇABDAR. im ÇKDR. — Zerlegt sich scheinbar in द० + पो, ist aber wohl eine falsche Form.

दाडपाणि (द० + पा०) gaṇa आहिलायादि zu P. 2, 2, 37. 1) adj. einen Stab in der Hand haltend ÇAT. BR. 41, 6, 4, 7. — 2) m. a) Bein. Jama's SHADY. BR. 5, 4. Buāg. P. 4, 17, 35. 5, 10, 8. — b) N. pr. eines Anführers zweier Schaaeren des Gottes Çiva in Kāçl, der mit dem Jaksha Harikeça identificirt wird, SKANDA-P. in Verz. d. Oxf. H. 70, a, 4. Verz. d. B. H. 146, a (32). No. 1346. — c) N. pr. des Vaters der Gopā, der Gemahlin Çākjamuni's, LALIT. 133. fgg. 413. BURN. Intr. 131. 533. — d) N. pr. eines Fürsten, des Grossvaters von Kshemaka, Buāg. P. 9, 22, 42. MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 40, b, 22. VP. 462, N. 24; vgl. ख-एडपाणि.

दाडपात (द० + पात) m. 1) das Niederfallen des Stockes; s. दाडपात. — 2) der Ausfall einer Zeile (in Handschriften) TBR. S. 120, N.

दाडपातन (द० + पा०) n. das Niederfallenlassen des Stockes, das Züchtigen, Strafen Kām. Ntris. 8, 76. — Vgl. दाडनिपातन.

दाडपातिन् (von दाड + पात) adj. den Stock beugend, züchtigend, Strafe verhängend: पुत्रे ऽपि च प्राप्तिदोषे धर्मतो दाडपातिनः R. 1, 7, 13.

दाडपातुष्य (द० + पा०) n. 1) thätliche Beleidigung M. 8, 278. 301; vgl. u. दाड 12. — 2) eine harte, grausame Bestrafung H. 739.

दाडपाल (द० + पाल) m. 1) Wahrer der Strafen, der Gerechtigkeit, Oberrichter: पृथ्वीदाडपालता Mṛāḥ. 177, 19. — 2) Thirsteher ÇKDR. WILS. — 3) ein best. Fisch, = घर्घशफर (vulg. दौडिका) Hār. 190.

दाडपालक (द० + पा०) m. 1) Wahrer der Strafen, Oberrichter: पृथिवी Mṛāḥ. 177, 19, v. l. — 2) Thirsteher WILS. — 3) ein best. Fisch, = शकुल Hār. 191.

दाडपाशक (द० + पाश) m. der die Schlinge der Strafe führt, Richter, Polizeimeister PAṆKAT. 129, 1. 3. 130, 8. 18. Die richtige Form ist wohl ०पाशिक (neben कालपाशिक) MUDRĀ. 21, 1. 22, 4. ०पासिक (sic) = पौरिक H. ç. 141.

दाडपिङ्गलक (द० + पि०) m. pl. N. pr. eines Volkes im Norden von Madhjadeça VARĀH. BRH. S. 14, 27.

दाडपोण (द० + पोण = पवन) n. eine Seihe mit einem Stiele VJUTP. 209.

दाडप्रणाम (द० + प्र०) m. eine steife Verneigung, bei der man wie ein Stock niederfällt, DAÇAK. 19, 8; vgl. प्रणाम्य दाडवत् u. दाड 1.

दाडबर्ध (द० + ब०) m. Tod durch die Strafgewalt ÇAT. BR. 5, 4, 4, 7.

दाडबालधि (द० + बा०) m. Elephant (dessen Schwanz einen Stock darstellt) ÇABDAR. im ÇKDR. (mit व st. व).

दाडबाहु (द० + बा०) adj. einen Stock in der Hand haltend, m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Skanda MBH. 9, 2575.

दाडभङ्ग (द० + भ०) m. Vereitelung —, Unterbleibung einer verhängten Strafe: यमस्य देवस्य न दाडभङ्गः कुतश्च नर्षे श्रुतपूर्वं आसीत् Buāg. P. 6, 3, 2.

दाडभृत् (द० + भृत्) 1) adj. einen Stock tragend. — 2) m. Töpfer TRĪ.

III. Theil.

2, 10, 2. H. 916.

दाडमाणव (द० + मा०) m. Stabträger, Führer P. 4, 3, 130. ०मानव R. 2, 32, 18.

दाडमातङ्ग (द० + मा०) Tabernaemontana coronaria R. Br. (पिण्डत-गर) NIGU. PA.

दाडमानव s. u. ०माणव.

दाडमुख (द० + मु०) m. = दाडनायक 2. VJUTP. 93.

दाडय् (von दाड), दाडयति züchtigen, strafen Dhātup. 33, 73. mit dem acc. der Person und acc. der Strafe SIDDH. K. zu P. 1, 4, 51. M. 8, 123. 128. 333. JĀGṆ. 1, 338. 2, 269. MBH. 12, 431. RAḠU. 1, 25. KATHĪS. 13, 177. Buāg. P. 4, 16, 13. स्वमाण्डलमदाडयत् RĀGĀ-TAR. 4, 620. दैत्यान्प्राणानद-एडयत् Vor. 5, 6. तान्सकृन्नं च दाडयत् M. 9, 234. दाडित H. 446. PAṆKAT. I, 100. गुप्तेन दाडेन दाडिता Hir. 29, 18.

दाडयात्रा (द० + या०) f. 1) eine feierliche Procession (weil diese sich gerade wie ein Stab fortbewegt) H. an. 4, 256. MED. r. 267 (lies: संयान st. संयान). Insbes. eine hochzeitliche Procession diess. und Hār. 247. — 2) Kriegszug, = दिग्विजय MED. = दिग्जय Hār. = दिग्ज (lies: दिग्ज-य) H. an.

दाडयाम (द० + याम) m. 1) Tag. — 2) Bein. Jama's. — 3) Bein. Agastja's H. an. 4, 216. — दाडयाम MED. m. 60; ÇKDR. und WILS. haben aber auch hier die Lesart mit der Kürze vor sich gehabt.

दाडयोग (द० + योग) m. Anwendung von Strafe Hir. 1, 196.

दाडरी f. = डङ्गरी eine Gurkenart RĀGĀN. im ÇKDR.

दाडवत् (von दाड) adj. P. 5, 2, 115, Sch. 1) mit einem Stiel versehen: धवित्र KĪTJ. ÇR. 26, 4, 2. — 2) der ein grosses Heer hat: श्रयो ऽपि हि मित्रन्नं याति दाडवतो ध्रुवम् Kām. Ntris. 13, 37. RAḠU. 17, 62.

दाडवादिन् (द० + वा०) 1) adj. einen Verweis gebend ÇKDR. WILS. — 2) m. Thirsteher Hār. 128; vgl. दाडवासिन्.

दाडवार्त्त (द० + वा०) n. Bez. einer best. Art zu sitzen Verz. d. Oxf. H. 11, a, N. 1.

दाडवासिक m. — दाडवासिन् 1. VJUTP. 93.

दाडवासिन् (द० + वा०) m. 1) Thirsteher TRĪ. 2, 8, 24; vgl. दाडवा-दिन्. — 2) das Haupt eines Dorfes ĠAṬĀH. im ÇKDR.

दाडवादिन् (द० + वा०) m. Polizeioffizier DAÇAK. 160, ult.

दाडविष्कम्भ (द० + वि०) m. der Pfosten, an dem der um den But-terstüssel sich windende Strick befestigt wird, AK. 2, 9, 75.

दाडवीर्य (द० + वी०) m. N. pr. eines Fürsten ÇAT. 6, 289.

दाडवृत्तक (द० + वृ०) m. N. einer Pflanze, Tithymalus antiquorum Moench. (सुन्ही), RĀGĀN. im ÇKDR.

दाडव्यूह (द० + व्यूह) m. Aufstellung der Armee in Heersäulen oder Kolonnen M. 7, 187.

दाडव्रतधर (द० - व्रत + धर) adj. = दाडधर die richterliche Gewalt ausübend, Strafen verhängend Buāg. P. 4, 13, 22.

दाडदर्शन (द० + श०) m. N. pr. eines Fürsten HARIV. LANGL. I, 169. Die ed. Calc. 2034 liest दत्तदर्शन.

दाडसेन (द० + सेना) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Vish vaksena, HARIV. 1070. = दाडधार MBH. 1, 544.

दाडकस्त (द० + क०) 1) adj. einen Stab in der Hand haltend, vom